

Bilag 140.

BUTIKSHANDELENS FÆLLESRAAD

Den 20. februar 1967

Butikshandelens Fællesraad, der repræsenterer den selvstændige danske butikshandel, tillader sig vedrørende det af finansministeren den 7. december 1966 fremsatte (fornye) lovforslag om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) at anføre følgende:

I skrivelse af 17. juni 1965 til folketingsudvalget udtalte Fællesraadet, at man principielt altid har vendt sig mod forbrugsafgifter, men at man, hvis sådanne var uundgåelige, anså merværdiafgift for det rigtigste.

I de offentlige drøftelser var det fremhævet, at merværdiafgiften skulle danne basis for en virkelig skattereform, hvorved den direkte beskatning i betydeligt omfang skulle afsvækkes eller bortfalde. Det er derfor med stor beklagelse, at Fællesraadet konstaterer, at det betydelige provenu, som merværdiafgiften — hvis den gennemføres — vil indbringe, ikke synes at komme til at danne basis for en virkelig skattereform, men overvejende skal anvendes som løftestang for en yderligere udvidelse af statsbudgettet — en anvendelse, som Fællesraadet allerede i omtalte skrivelse advarede imod — samt til kompensationer for selve merværdiafgiften.

Fællesraadet må endvidere vende sig imod planerne om, at denne betydelige afgiftsreform agtes gennemført med ikrafttræden pr. 1. juli 1967, d. v. s. midt i ferietiden, hvor de tilbageværende ansatte for første gang skal administrere lovens nye regler, opgøre tusindvis af udestående fordringer, foretage lageropgørelse (i mange tilfælde over tusindvis af varer), udregne nye priser og ændre prisskiltning m. v.

Fællesraadet må derfor modsætte sig en gennemførelse af loven og henstiller, at man snarest tager problemerne vedrørende tidspunktet for lovens eventuelle ikrafttræden op til fornyet overvejelse.

Butikshandelens Fællesraad er som anført modstander af dette lovkompleks i sin

helhed. Uanset dette ønsker man at fremføre følgende tekniske bemærkninger i tilknytning til folketingsudvalgets beretninger af 28. september 1965 og 26. maj 1966 samt det den 7. december 1966 af finansministeren fremsatte „forslag til lov om almindelig omsætningsafgift“:

Ad § 4, stk. 1.

Fællesraadet anser fortsat en afgiftsfritagelse for virksomheder med omsætning på under kr. 5.000 for betænkelig. En sådan regel er vanskeligt kontrollabel og kan give anledning til „opdeling“ af mindre virksomheder i flere, hvorved man undgår afgift, ligesom forretninger, hvis omsætning på indtil kr. 5.000 er koncentreret over en ganske kort sæson, kan undgå afgift.

Ad § 8, stk. 2.

Her fastsættes, at hvor brugte varer går i bytte som delbetaling, er den afgiftspligtige værdi den almindelige salgspris. Fællesraadet har tidligere udtalt, at i virksomheder, hvor det er normalt at tage brugte varer i bytte — f. eks. møbler, cykler, symaskiner — bør man kunne fradrage indbytningsprisen i den afgiftspligtige omsætning. I modsat fald vil man blive udsat for en urimelig dobbeltbeskatning. Vi belyste dette ved et eksempel i vor skrivelse af 17. juni 1965, men finansministeriet anfører over for dette, at der ikke er tale om dobbeltbeskatning.

Fællesraadet kan acceptere, at udtrykket „dobbeltbeskatning“ måske ikke er helt træffende. Vi mener imidlertid fortsat, at afgiftsberegning af den ibyttetagne vare er i strid med merværdiafgiftsprincippet, såfremt den ibyttetagne vare indbringer samme beløb, som den er indgået med. Der foreligger i så fald ikke nogen „merværdi“, og der er derfor ikke grundlag for at svare merværdiafgift. Uanset dette skal den handlende